

vilde Udvalget ansee en saadan Ordning for heldig. Sagen har dog endnu ikke fundet den Drøftelse i Regjeringen, som er ønskelig, for at man kan have et Skjøn om, hvorvidt et saadant Tilbud er antageligt eller ikke, og vi have derfor indskrænket os til gjentagende og indstændigt at anbefale denne Sag til den ærede Finantsministers velvillige Overveielse. — Forslaget under Nr. 18 angaaer den Bestaabelse af Beskæftelsesværkerne paa Sprogø, der har fundet Sted ved de sidste Storme, og som det er nødvendigt at udbedre. — Forslaget under Nr. 19 staaer i Forbindelse med, hvad Thinget vedtog ved § 25, om Oprettelsen af nogle Landtelegraphstationer, og jeg antager altsaa ikke, at der vil have nogen Betænkelighed ved dette Forslag. — Det Forslag, der er stillet til § 7, angaaer en af Finantsministeriet tilsigtet Forandring ved Classelotteriet, hvorved man paatænker til Fordeel for Statskassen at indbringe en Deel af den Fordeel, som hidtil er tilflydt Classelottericollecturerne. Dette er et noget indviklet Forhold; vi have i Betænkningen ladet afstrykke Finantsministerens Fremstilling deraf, og de af Thingets Medlemmer, som have haft Leilighed til at studere denne Sag næiere, ville uden tvivl have forstaaet den, men jeg tør ikke være sikker paa, at alle Medlemmer have kunnet faae Leilighed til at sætte sig ind i dette temmelig vanskelige Forhold. Det berøer nemlig paa, at der er endeel Lodder, som Collecturerne nu kunne holde tilbage, fordi de ere visse paa, at der vil udkomme et vist Antal Gevinster og Trilodder i de første Trækninger, og da de ere visse paa at faae disse Lodder affatte i det Seneste til sidste Trækning, have de altsaa den Fordeel, at dersom der i nogen af de tidligere Classer falder en Gevinst paa et af dem, kunne de tilegne sig den. Dette er paa ingen Maade Noget, som de have haft med Urette, eller som har været Lotteribeskrivelsen ubekjendt; tværtimod er det Noget, hvortil der er givet dem en udtrykkelig Tilladelse, som allerede for over 25 Aar siden blev udstedt af det kongelige Rentekammer, efterat der havde fundet en meget grundig Overveielse Sted af det hele Forhold. Der var paa den Tid i

Kammer, hvorunder Classelotteriet laa, en Mand, der maaskee kjendte Mere til Lotteriet end Noget før eller senere her i Landet, nemlig afdøde Conferentsraad Kirstein. Udvalget har seet de Betænkninger, som i den Anledning bleve afgivne. Efterat Forholdet tidligere havde været saaledes, at Collecturerne ikke havde haft Tilladelse til at gaae frem paa denne Maade, erklærede den nævnte Mand det for sin velbegrundede Overbeviisning, at det vilde være i Lotteriets Lær og velforstaaede Interesse, at man gav dem den, og som Følge deraf blev den tilstaaet. Det er altsaa ligesom et Emolument, som Collecturerne hidtil have haft, men det er ganske vist, at Stillingen som Collecteur siden den Tid har forbedret sig en heel Deel; Lotteriet har udviklet sig meget, og der kan sikkert være af Grund til at tage under Overveielse, om der ikke kunde skee nogen Indskrænkning i de Fordele, der tilfalde Collecturerne igjennem dette Spil, hvorfor Finantsministeren har stillet det Forslag, at denne Fordeel skulde indskrænkes med en Fjerdedeel. Jeg maa tilstaae, at Stemmningen i Udvalget i det Hele ikke har været meget gunstig for det nu bestaaende Forhold, idet man nemlig har fundet, at det var noget mindre Skjönt, at Collecturerne bleve saameget revne ind med i dette Spillevæsen, at de selv kom til at spille og vinde Gevinster, saaledes at de i eet Aar kunde faae en stor Gevinst, et andet Aar Intet, hvorved deres hele Stilling blev vakkende og usikker, og hvorved de let kunde blive fristede til at indvikle sig dybere i dette Spilleri, end de burde. Udvalget har i det Hele maattet holde for, at det Allerønskeligste vilde være, at Collecturerne kom til at staae, om jeg saa maa sige, i samme Forhold til Lotteriet, som en Mægler staaer til en anden Forretning, idet han ikke selv maa deeltage i den, og derfor er det forekommet ideimindste Fleertallet af Udvalget, at den rette Ordning vilde være den, at man ganske opgav dette Forhold, imod istedet derfor at give Collecturerne et Bedrag igjennem en forhøiet Provision. Sagen er nemlig den, at den Provision, der nu bydes, er for ringe, naar man tager Hensyn til de Udgifter, som ere forbundne med Lottericollectionen. Den kunde